

[Poul Møller.]

give mig ret i, at der er intet område, hvor det egentlig er så vanskeligt at forske, som når det drejer sig om at forske ind i fremtiden. Vi kan forske i fortiden, vi kan til nød forske i nutiden, men i det øjeblik, vi begynder at skulle forske ind i fremtiden, befinder vi os på et uvidenskabeligt grundlag, hvor vi vel kan gisne og opstille sandsynlighedsbetragtninger, men hvor vi, allerede fordi det kun kan blive nogle grove sandsynlighedsbetragtninger, bevæger os bort fra selve den videnskabelige forskning over i den økonomiske og psykologiske tænkning. Det er måske den største fejl, der er begået nogen gang, når forskningen har taget fejl med hensyn til den økonomiske udvikling i fremtiden, og det er jo sket. Det har gang på gang været vor erfaring, også i efterkrigsårene, at man ikke har evnet at kombinere økonomiske sandsynlighedsbetragtninger med psykiske love. Menneskene reagerer anderledes over for økonomiske kendsgerninger, end de økonomiske love altid siger de vil gøre det, og man kan kun forske under forudsætning af, at alt andet er lige, når man skal forske ind i fremtiden, og vi har gang på gang set, at alt andet ikke er lige; et eller andet sted i verden opstår en nydannelse, som slår forskningen med hensyn til fremtiden helt i stykker.

Vi vil fra vor side ikke på forhånd sige, at man ikke skal udvide den økonomiske forskning. Vi vil ikke på forhånd sige, at der ikke kan være grund til at sikre både det økonomiske sekretariat og statistisk departement en bedre arbejdskraft; jeg tror, det faktisk ligger således, at det er svært at få den kvalificerede arbejdskraft, og jeg tror, at hvis danske økonomistuderende stadig væk skal have professorer til at undervise sig ved universiteterne, så skal man også være forsigtig med at engagere flere professorer i dette formandskab. Jeg tror, at den højtærede økonomiminister, når han tænker på de levninger af et fakultet, han har forladt i København, vil give mig ret i, at der ikke er så forfærdelig meget tilbage, når én professor er rektor, én er minister og én er ude i arabiske lande for at lære dem økonomisk forskning. Og ved det andet universitet ser vi, hvordan forskerne er — jeg skal ikke citere Politiken fra i dag, men hvis

jeg citerede Politikens leder i dag, ville man se, at der ikke er megen forskning i det, professor Jørgen Dich i øjeblikket er i færd med i sin ledelse af antieuropakampagnen; der kan ikke være megen tid til undervisning.

Efter min mening bliver økonomisk forsknings store problem: hvordan skaffer vi egentlig professorer, og hvordan skaffer vi kyndige lærere til de fakulteter, der skal uddanne økonomer?

Som sagt er vi villige til at se på spørgsmålet om arbejdskraft. Det, der er afgørende for den konservative folketingsgruppe, er, at et institut af denne karakter ikke får lov til at forflygtige det egentlige politiske ansvar, at det ikke får lov til at blive en dæksmand, vi skjuler os bag og siger: nu har vi gjort noget ved den økonomiske samordning, nu har sågar de radikale fået en fjer i hatten, måske en lidt pjusket fjer, men selv en pjusket fjer kan vel pynte i den besætning, men det er ikke nok. Det, vi har brug for, er politisk vilje, som f. eks. vil gå i gang med en landsplanlægning, som vil gå i gang med problemerne om skabelse af et smidigere arbejdsmarked, og som har vilje til at løse arbejdsmarkedets problemer enten gennem at give større beføjelse til et mæglingsinstitut eller gennem en voldgiftsinstitution, som i påkommende tilfælde kan sikre landet imod produktionsstab og imod at få den økonomiske samordningspolitik ødelagt ved organisationskamp. Det, vi har brug for, er en opsparingspolitik, der til en lav rente sikrer os den fornødne investeringskapital såvel i bolig- som i erhvervsbyggeriet. Det, vi har brug for, er en omlægning af skattepolitikken, som sigter mod dette mål, og som også skaber denne investeringskapital. Det, vi har brug for, er en samordning af husleje- og boligpolitikken, således at den vigtigste inflationskilde stoppes. Det, vi har brug for, er, som også det ærede medlem hr. Axel Kristensen nævnte, en byudviklingslovgivning, som ikke begrænser, men udvider udbuddet af byggegrunde, således at grundpriserne kan falde. Det, vi har brug for, er en ændring af folkepensionslovgivningen, således at ingen på grund af fradragsreglerne lader være at spare op til betryggelse af alderdommen. Det, vi har brug for, er i høj grad at gå i gang med vort finans-